

de Volkskrant

‘Ik volgde drie studies en snoof minstens anderhalve gram per dag. Niet voor de fun maar uit prestatiedrang’

Actrice en theatermaker Naomi Velissariou (33) speelde in de films *Out of Love* (2016) en *Cobain* (2018). Deze zomer staat ze op festivals met ‘The SK Concert’: een sexy, morbide popshow geïnspireerd op het werk van de invloedrijke Britse toneelschrijver Sarah Kane (1971-1999). In augustus speelt ze op Lowlands.

Herien Wensink 5 juli 2018, 17:29

Naomi Velissariou. Foto Frank Ruiter

Actrice of popster?

‘Nee, theatermaker! Dat omvat het voor mij allemaal. Kijk, ik maak voorstellingen en de vorm van deze voorstelling over Sarah Kane is

Start

Best gelezen

Net binnen

Meer

wil ik zo serieus en consequent mogelijk doorvoeren. Dus heb ik een band, Permanent Destruction, samen met muzikant Joost Maaskant, en doen we een concerttour langs de zomerfestivals. We hebben *merchandise*, brengen videoclip uit, we zongen live twee nummers op de radio, en zijn zelfs in gesprek over een platencontract. En dat terwijl ik absoluut niet kan zingen, haha. Het is allemaal autotune.

‘Deze voorstelling drijft op het contrast tussen vorm en inhoud. De sexy esthetiek van de *visuals*, het FunX-gehalte van de beats, en dan die inktzwarte teksten van Kane, die verlangt naar de totale overgave in de liefde en als dat niet kan: sterven. Haar teksten staan bol van zelfhaat en geweld. Onze nummers hebben ook heel bizarre titels. Dan roep ik: ‘Hi Holland! Here’s one from our new album, *Rape Me till I Come*.’ Dat kán helemaal niet, dat kun je niet zeggen. Ergens is het grappig, en tegelijk weerzinwekkend. Die combinatie wordt door het publiek niet altijd even goed begrepen: er lopen geregeld mensen boos weg. Of ze gaan helemaal los op MDMA en vinden het alleen maar lolliig.

‘In één scène vraag ik Joost of hij wel eens iemand heeft verkracht. Toen schreeuwde op Oerol een toeschouwer: ik wel! Wat doe je dan? Ik moet ‘in character’ blijven. Dus heb ik hem gewoon een dikke vette

randje opzoekt, kun je er ook overheen vallen.'

Ernst of ironie?

'Ernst. Dit is voor mij geen grap of karikatuur: ik doe bloedserieus een popster na. En ik neem ook het *twisted* universum van Sarah Kane volkomen serieus. Ik vind het spannend om in mijn voorstellingen een perverse moraal te verdedigen, ook al sta ik daar persoonlijk niet achter. Ik wil natuurlijk niet dood, zoals zij, ik speel niet met de gedachte aan zelfmoord. Ik deel zelfs niet haar visie op de romantische liefde - althans, niet helemaal, haha. Maar ik probeer het op dat moment wel echt te menen. En dan citeer ik ook nog bloedserieus dat overbekende popidioom. Vorm en inhoud botsen, maar ik neem ze allebei wèl serieus. Ik snap wel dat dat toeschouwers verwacht.'

Amy Winehouse of Sarah Kane?

Mijn eerste eigen voorstelling, *Mr. Jones* in 2012, was geïnspireerd op Amy Winehouse. En ook bij het maken van The SK Concert heb ik vaak aan haar gedacht. Ik heb wel iets met lijdende vrouwen. *Mr. Jones* was gebaseerd op die *crazy* liefde tussen Winehouse en Blake Fielder-Civil. Zij maakten zichzelf en de ander kapot, uit een romantisch verlangen naar totale versmelting. Het mooie aan Amy Winehouse vond ik dat

zingt ze *Back to Black*, ladderzat om de pijn niet te voelen, en lazert ze van het podium van zattigheid en liefdesverdriet. Dat is heel pijnlijk, en heel écht.

‘De rare paradox was dat haar pijn maakte dat ze zo goed was, maar dat we die bij een concert, als we een kaartje hebben gekocht, niet willen zien. Het publiek verwacht totale overgave en authenticiteit, maar je mag als artiest niet de controle verliezen, dan word je direct gestraft. Dan roepen we ‘boe’ tegen iemand die kapotgaat.

‘In The SK Concert komen Sarah Kane en Amy Winehouse samen. Maar uiteindelijk vind ik Kane een grotere kunstenaar. Haar minuscule oeuvre is echt baanbrekend, zij schreef het ‘To be or not to be’ van de jaren negentig: de bekende monoloog uit het stuk *Crave*, waarin ze zegt wat ze allemaal met haar geliefde wil doen. Het is een liefdesverklaring, in de toekomstige tijd, maar het voelt als een herinnering, alsof het al voorbij is.

‘Haar werk is pikzwart, maar er zit ook veel humor en relativering in. Ik heb altijd het idee dat ze een intellectuele distantie behield ten aanzien van haar depressie en doodsverlangen. Maar het feit dat ze zelfmoord pleegde, ontkracht dat natuurlijk.’

(Tegen de ober:) ‘Mag ik nog een gemberthee?’

Zelfdestructief of goed voor jezelf zorgen?

‘Goed voor jezelf zorgen, absoluut. Zeker nu met al die festivals, dat is behoorlijk uitputtend. Dat is wel eens anders geweest, ja. God, ga ik dat echt zeggen in de krant? Ach ja, het is intussen tien jaar geleden. Eh, ik ben tijdens mijn studie aan de universiteit drie jaar lang verslaafd geweest. Aan coke. Ik volgde drie studies en snoof minstens anderhalve gram per dag. Niet voor de *fun* maar uit prestatiedrang; ik was supergefocust en miste geen enkel college. Drinken deed ik niet, ik nam er muntthee bij, en dan maar boeken lezen, papers schrijven, tentamens halen – zo ben ik mijn hele bachelor doorgekomen. Ik kicke af doordat ik verliefd werd op iemand die me er stap voor stap vanaf heeft geholpen. Mijn master heb ik clean gehaald. Dat ging

‘Die zelfdestructieve kant van de mens intrigeert me. Iedereen heeft wel zo’n zwart stukje. Ik heb de uitwas daarvan bij mezelf overwonnen, maar sublimer die nu in mijn werk. Als op toneel alles kan en mag, heb ik dat privé niet meer zo nodig. Dan kan ik een voorstelling maken over obsessieve liefde en zelfmoord, en vervolgens thuis gewoon een beetje tuinieren.’

Een hevige, compromisloze liefde of een stabiele vaste relatie?

‘Eh, laat ik zeggen dat ik in mijn werk gefascineerd ben door een bepaalde vorm van verlangen, dat ‘ne me quitte pas’ – volledig in iemand willen opgaan, nul reserves – heel onaanvaardbaar maar ook heel herkenbaar. *The SK Concert* is een ode aan dat verlangen, maar toont ook de keerzijde ervan.

‘Ja, dan wil jij natuurlijk ook weten hoe dat bij mij privé zit. Echt? Jezus. Oké: ik had zelf inderdaad een stabiele relatie en werd verliefd op iemand anders, met wie ik een heel intense, maar ook pijnlijke liefde beleefde. Ik was dolgelukkig met de een en smoorverliefd op de ander, wat is dan beter? Hoe verenig je intensiteit en stabiliteit? Hoewel ik natuurlijk verlang naar het stabiele, volwassen compromis, ben ik op dit moment alleen, en dat is goed. Ik wil eerst even met mezelf in het reine komen voordat ik weer een relatie aanga. De rest van de wereld wist al dat het zo werkte, maar ik kom er nu pas achter, hahaha.

‘Het was een zwaar jaar, met liefdesverdriet en burn-outverschijnselen. Maar omdat ik net een grote prijs had gewonnen, kon ik een half jaar vrij nemen. Ik ben op reis geweest: in mijn eentje naar Thailand, op yogaretraites en op stilteretraite in Italië.’

Spreken of zwijgen?

‘Spreken, sowieso. Al was die stilteretraite wel een louterende ervaring. Het was bijzonder om te zien dat wezenlijk intermenselijk contact ook zonder taal mogelijk is. Je maakt vrienden zonder woorden. Dat zijn mensen die je mogen omwille van... wacht, ik ga zo

de hoek probeer te komen. Ik vond het mooi om te zien hoe puur en eenvoudig contact van mens tot mens kan zijn.

‘In Thailand heb ik als een soort sociaal antropoloog alle samenlevingsvormen bestudeerd, want daar heb je alles: jagende singles aan banana daiquiris, paniekerende pasgetrouwden met zo’n blik van: is dit het nu? Jonge ouders met alleen maar oog voor hun kind en totaal niet meer voor elkaar. En van die ceo’s uit de Londense City die het roer omgooien en in de jungle op blote voeten de vier windrichtingen gaan aanbidden – dat is ook nog een optie. Dat vind ik stiekem een troostende gedachte.’

Permanent Destruction: The SK Concert, vanaf 13/6 in Club Shelter, Amsterdam, op festival Over het IJ.
Info en speellijst op naomivelissariou.com.

CV Naomi Velissariou

1984 Geboren in Genk, Belgisch Limburg. Vlaamse moeder, Griekse vader.

2002-2004 Toneelopleiding Antwerps Conservatorium.

2004-2009 Universiteit Antwerpen. Bachelor Nederlands, Theater, Film en Literatuur. Master Theater & Film.

2009-2012 Toneelacademie Maastricht.

2012 Eerste voorstelling *Mr. Jones*.

2014 TAZ KBC Jongtheatermakersprijs voor haar voorstelling *A Tragedy (simplified)*.

2016 Film *Out of Love*.

2017 Charlotte Köhler Prijs, aanmoedigingsprijs voor jong talent.

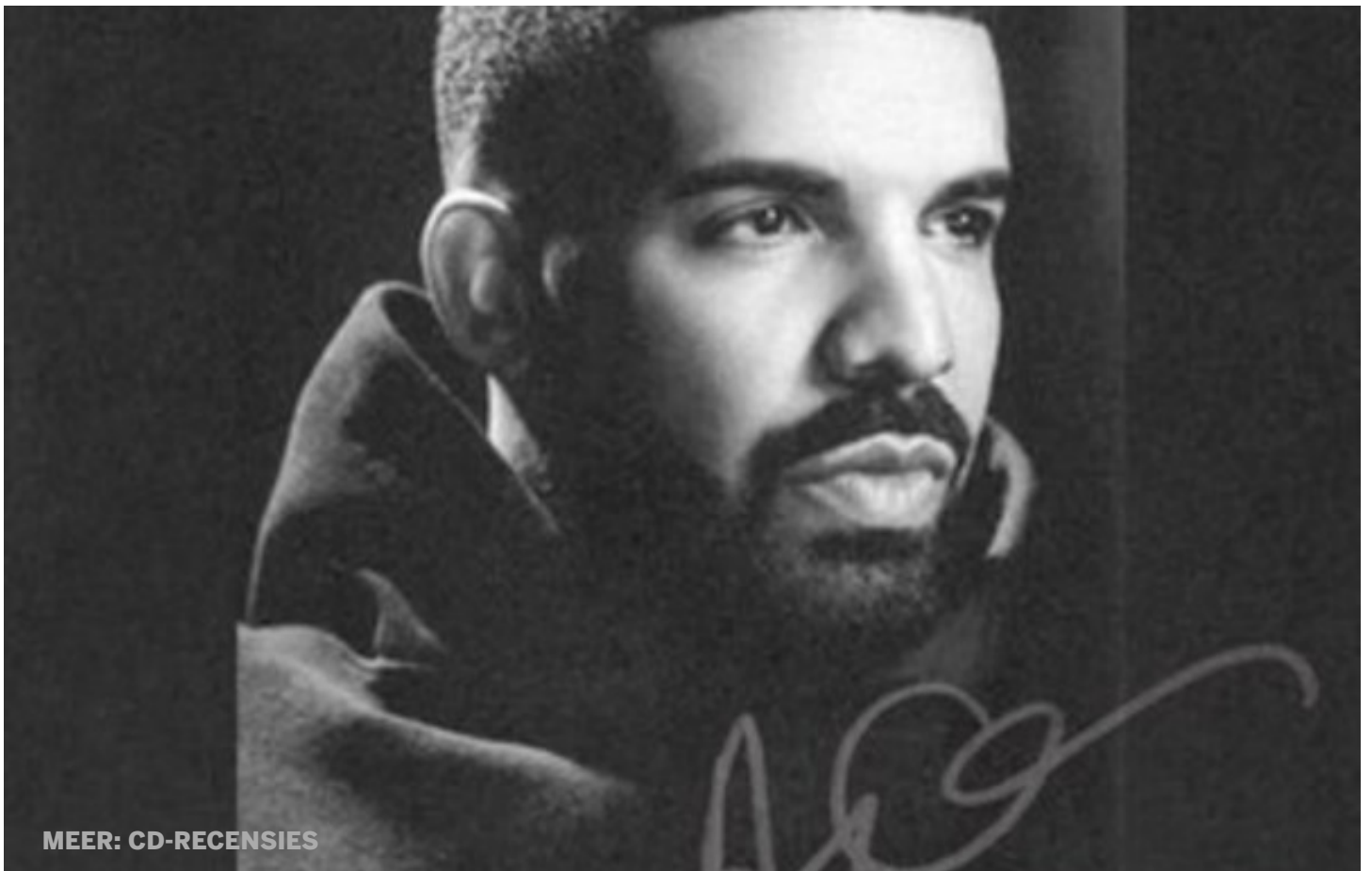
Naomi Velissariou woont in Amsterdam.

MEER OVER SARAH KANE KUNST, CULTUUR EN ENTERTAINMENT
KUNST EN ENTERTAINMENT AMY WINEHOUSE MUZIEK THE SK CONCERT
POPULAIRE MUZIEK MUZIEKGENRE

Cultuur & Media

DRAKE SCORPION (DRIE STERREN)

Een album als een tas vol knutsels

MEER: CD-RECENSIES

FLORENCE + THE MACHINE (DRIE STERREN) Florence van Florence + The Machine is een nieuw ...

DUDOK KWARTET (VIER STERREN) Het Dudok Kwartet maakt telkens opnieuw ...

GORILLAZ (TWEES) begint vast te lopen ...

NIEUWS LIBRIS GESCHIEDENIS PRIJS

Deze tien historische boeken dingen mee naar de Libris Geschiedenis Prijs

RECENSIE HANNAH GADSBY (VIJF STERREN)

Nanette heeft een precies uitgedachte balans die het geheel zo overtuigend maakt

TV-RECENSIE
FRANK HEINEN

Een fashionista met hoofddoek bij RTL en Twitter gaat los, misschien kan Tim den

POPCANON DE AUTOMATIEK

We vinden de automatiek zo **alledaags**, maar voor de meeste toeristen springt het gelijk in het oog

REPORTAGE ARCHITECTUUR

BLOX zet het ideaalbeeld van Kopenhagen op z'n kop

SIGMUND PETER DE WIT

MEER CULTUUR & MEDIA